

DELEGATURA UOKiK W KATOWICACH

Katowice, dnia 18. 03. 2005r.

RKT – 61 – 01/05/AD

DECYZJA Nr RKT -18 /2005

I. Stosownie do art. 28 ust. 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz. U. z 2003r. Nr 86, poz. 804 ze zm., Dz. U. z 2003r. Nr 170, poz. 1652, Dz. U. z 2004r. Nr 93, poz. 891 oraz Nr 96, poz. 959) i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 2002r. Nr 18, poz. 172 ze zm.), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, przeciwko Politechnice Śląskiej w Gliwicach, ul. Akademicka 2a, 44 – 100 Gliwice, działającej na podstawie Dekretu Rady Ministrów z dnia 24 maja 1945 r. o utworzeniu Politechniki Śląskiej

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

na podstawie art. 23f ust. 1 w związku z art. 23 a ust. 1 i 2 w/w ustawy **uznaje się za praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów**, praktyki polegające na stosowaniu przez Politechnikę Śląską postanowień wzorów umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorów umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479(45) Kodeksu postępowania cywilnego w:

1. § 6 wzorca umowy, stanowiącego załącznik nr 5 do „Zasad organizowania i prowadzenia studiów podyplomowych oraz studiów i kursów specjalnych w Politechnice Śląskiej” postanowienia, które brzmi następująco: „Opłata za uczestnictwo w studiach podyplomowych nie podlega zwrotowi w przypadku skreślenia z listy uczestników lub rezygnacji z uczestnictwa w studiach bez względu na jej przyczyny. (...)”
2. § 6 wzorca umowy, stanowiącego załącznik nr 6 do „Zasad organizowania i prowadzenia studiów podyplomowych oraz studiów i kursów specjalnych w Politechnice Śląskiej”, następującego postanowienia: „Opłata za uczestnictwo w studiach/kursach nie podlega zwrotowi w przypadku skreślenia z listy studentów lub rezygnacji z uczestnictwa w studiach/kursie bez względu na jej przyczyny. (...)”.

i nakazuje się Politechnice Śląskiej podjęcie działań określonych przez Przedsiębiorcę w toku niniejszego postępowania, polegających na wprowadzeniu w życie zmienionych wzorców umów, które zostaną wykorzystane przy zawieraniu umów z konsumentami podczas naboru na studia podyplomowe oraz studia/kursy specjalne od roku akademickiego 2005/2006, które będą zawierać zapisy przewidujące możliwość zwrotu uiszczonej przez konsumenta opłaty, w przypadku, gdy jego rezygnacja będzie spowodowana szczególnymi okolicznościami np.: chorobą, zmianą miejsca zamieszkania albo pogorszeniem warunków materialnych w związku z utratą źródła dochodu, które będą uniemożliwiały podjęcie lub kontynuację nauki.

II. Na podstawie art. 23f ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz. U. z 2003r. Nr 86, poz. 804 ze zm., Dz. U. z 2003r. Nr 170, poz. 1652, Dz. U. z 2004r. Nr 93, poz. 891 oraz Nr 96, poz. 959) oraz stosowanie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 2002r. Nr 18, poz. 172 ze zm.),

-działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

nakazuje się Politechnice Śląskiej w Gliwicach złożenie informacji o sposobie realizacji obowiązków nałożonych na Politechnikę Śląską określonych w pkt. I 1 i 2 niniejszej decyzji, tj.:

1. Przekazanie w terminie dwóch miesięcy od otrzymania niniejszej decyzji zmienionych wzorców umownych, które będą wykorzystywane przy zawieraniu umów z konsumentami podejmującymi naukę na studiach podyplomowych, studiach i kursach specjalnych od roku akademickiego 2005/2006;
2. Przekazanie w terminie dwóch miesięcy od otrzymania niniejszej decyzji aktu prawa wewnętrznego Politechniki Śląskiej, na mocy którego wzorce, o jakich mowa w pkt. II 1 niniejszej decyzji zostaną przyjęte do stosowania wobec konsumentów (słuchaczy i uczestników studiów oraz kursów specjalnych) zawierających umowę dotyczącą kształcenia w roku akademickim 2005/2006, a więc podejmującymi nauką od 01. 10. 2005r.

III. Na podstawie art. 72 w związku z art. 75 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz. U. z 2003r. Nr 86, poz. 804 ze zm., Dz.U. z 2003r. Nr 170, poz. 1652, Dz.U. z 2004r. Nr 93, poz. 891 oraz Nr 96, poz. 959) oraz stosowanie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 2002r. Nr 18, poz. 172 ze zm.), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, przeciwko Adamowi Politechnice Śląskiej w Gliwicach - działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postanawia się zobowiązać Politechnikę Śląską w Gliwicach, do poniesienia kosztów niniejszego postępowania w wysokości 45 zł (słownie: czterdzieści pięć złotych)

Uzasadnienie

W imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego też organem antymonopolowym) przeprowadzone zostało postępowanie wyjaśniające (sygnatura RKT-402-63/04/AD), w toku którego, na podstawie analizy stosowanych przez Politechnikę Śląską w Gliwicach wzorców umów stanowiących załączniki nr 5 i 6 do „Zasad organizowania i prowadzenia studiów podyplomowych oraz studiów i kursów specjalnych w Politechnice Śląskiej”, które są Załącznikiem do Zarządzenia Rektora Politechniki Śląskiej Nr 11/2000/2001 w sprawie wprowadzenia „Zasad organizowania i prowadzenia studiów podyplomowych oraz studiów i kursów specjalnych w Politechnice Śląskiej” oraz umów faktycznie zawartych ustalono, iż istnieje podejrzenie stosowania przez Uczelnię praktyk naruszających chronione prawem zbiorowe interesy konsumentów, poprzez działanie bezprawne polegające na stosowaniu w umowach z uczestnikami studiów podyplomowych oraz studiów i kursów specjalnych, zawieranych z wykorzystaniem wzorców umów, postanowień, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479(45) Kodeksu postępowania cywilnego, co może stanowić naruszenie art. 23a ust 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Art. 23 a stanowi, iż „1. Przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy. Nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma indywidualnych interesów konsumentów. 2.Za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów uważa się w szczególności stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479(45) Kodeksu postępowania cywilnego (...).”

Z uwagi na powyższe, w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, dnia 04. 01. 2005r. wszczęte zostało przeciwko Politechnice Śląskiej w Gliwicach postępowanie w sprawie stosowania przez Uczelnię praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

W odpowiedzi na wezwanie organu antymonopolowego Politechnika Śląska przesłała pismo z 12. 01. 2005r. (R-05/64/2004/2005), w którym poinformowano, że Władze Uczelni dopuszczają modyfikację zakwestionowanych zapisów, w taki sposób, że dopuści się możliwość zwrotu opłat słuchaczom studiów i kursów, gdy rezygnacja ze studiów wynikałaby z szczególnych okoliczności np z: choroby uniemożliwiającej podjęcie lub kontynuację nauki, zmiany miejsca zamieszkania uniemożliwiającej podjęcie nauki, czy też jej kontynuację lub z pogorszenia warunków materialnych w związku z utratą źródła dochodu.

W piśmie Uczelni z 09. 02. 2005r. poinformowano organ antymonopolowy, że Uczelnia przystąpiła do opracowania nowych wzorców w/w umów, które zostaną wykorzystane przy zawieraniu umów ze słuchaczami, którzy podejmą naukę w przyszłym roku akademickim tj. w roku 2005/2006, a więc od 01. 10. 2005r.

Organ antymonopolowy ustalił, co następuje:

Wzorce umowne podlegają kontroli abstrakcyjnej Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (wcześniejsza nazwa Sądu – Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Antymonopolowy) w trybie określonym przepisami Kodeksu postępowania cywilnego. Wyrok wydany w postępowaniu w sprawie uznania postanowień wzorców za niedozwolone, na mocy którego kwestionowane postanowienia zostają uznane za niedozwolone, jest skuteczny wobec wszystkich od chwili wpisania kwestionowanych postanowień do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone (zwanego dalej rejestrem). W/w rejestr prowadzony jest przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Skutek wobec wszystkich oznacza, iż żaden z podmiotów uczestniczących w obrocie prawnym nie może posługiwać się przedmiotowym postanowieniem. W sytuacji, gdy wbrew temu zakazowi dochodzi do zastosowania postanowienia uznanego za niedozwolone, jest ono bezwzględnie nieważne z mocy prawa. Wyrok wydany przez Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej także SOKiK), na mocy którego dokonano wpisu do rejestru niedozwolonych zapisów umownych, musi być respektowany zarówno przez przedsiębiorę, w czyjego sprawie orzeczenie zapadło, jak i przez innych przedsiębiorców, ze względu na rozszerzoną prawomocność w znaczeniu podmiotowym. Wyrok SOKiK ma zatem powagę rzeczy osądzonej dla wszystkich i wobec wszystkich.

Należy także zauważyć, iż by zaistniała możliwość uznania dwóch postanowień za tożsame wystarczy, by hipoteza zapisu kwestionowanego w toku postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów mieściła się w hipotezie klauzuli wpisanej do rejestru przy jednoczesnym określeniu tożsamyh skutków określonych działań. Rozstrzygającym nie jest zaś literalne podobieństwo obu zapisów.

By doszło do stwierdzenia, że określona praktyka stanowi praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, muszą zostać spełnione dwie przesłanki. Po pierwsze określone działanie przedsiębiorcy musi być bezprawne. Po drugie działanie to musi godzić w zbiorowe interesy konsumentów. W art. 23 a ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów prawodawca dokonał przykładowego wyliczenia działań, które mogą zostać uznane za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów. W przedmiotowym katalogu wskazano, iż za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów uważa się w szczególności stosowanie wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479(45) Kodeksu postępowania cywilnego, naruszanie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji, nieuczciwą lub wprowadzającą w błąd reklamę i inne czyny nieuczciwej konkurencji godzące w zbiorowe interesy konsumentów.

Państwowe szkoły wyższe nie są przedsiębiorcami w rozumieniu przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2004r., Nr 173, poz. 1807). Jednakże ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów zawiera szerszą definicję „przedsiębiorcy”. Przedsiębiorcą, zgodnie z art. 4 pkt. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest przedsiębiorca w rozumieniu przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz na mocy art. 4 pkt. 1 lit. a osoby fizyczne, osoby prawne oraz jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, organizujące lub świadczące usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów o działalności gospodarczej. W związku z tym, że działalność prowadzoną przez państwową szkołę wyższą można zakwalifikować do działalności użyteczności publicznej, państwowe uczelnie wyższe można uznać za przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Z uwagi na powyższe możliwe jest przeprowadzenie przeciwko państwowej szkole wyższej postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, o jakich mowa w art. 23 a w/w ustawy, gdyż w tym zakresie uczelnia posiada status przedsiębiorcy.

W toku niniejszego postępowania organ antymonopolowy zważył, co następuje.

I.

1). Politechnika Śląska stosuje przy zawieraniu umów z konsumentami wzór umowy Nr SPD-.../R...../20.. zawieranej ze słuchaczami studiów podyplomowych, stanowiącej Załącznik Nr 5 do „Zasad organizowania i prowadzenia studiów podyplomowych oraz studiów i kursów specjalnych w Politechnice Śląskiej”. W w/w wzorcu, jak i w umowach zawartych ze studentami kształcącymi się w Uczelni w roku akademickim 2004/2005 posłużono się zapisem o następującej treści: „Opłata za uczestnictwo w studiach podyplomowych nie podlega zwrotowi w przypadku skreślenia z listy uczestników lub rezygnacji z uczestnictwa w studiach bez względu na jej przyczyny. (...)”. Stosując przedmiotowe postanowienie Politechnika Śląska dopuściła się naruszenia art. 23 a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, który w ust. 1 wskazuje, że praktyką taką jest bezprawne działanie przedsiębiorcy godzące w zbiorowe interesy konsumentów, natomiast ust. 2 precyzuje, że działanie to może polegać między innymi na stosowaniu postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone.

W/w zapis jest tożsamy z klauzulą wpisaną dnia 14. 08. 2003r. do rejestru prowadzonego przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów pod nr 78, która ma następującą treść: *„Płatność za kurs: po dokonaniu wpłaty pieniądze nie ulegają zwrotowi”*. Wpisu przedmiotowego postanowienia do rejestru dokonano na mocy wyroku z 24. 06. 2003r. (sygn. akt XVII Amc 34/01), w którym Sąd Apelacyjny w Warszawie Wydział Cywilny, po rozpatrzeniu apelacji od wyroku wydanego przez Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Antymonopolowy, podzielił następujące stanowisko sądu I instancji, wyrażone w uzasadnieniu do w/w wyroku: *„generalna zasada niezwracania stronie umowy ceny pomimo nieskorzystania z przedmiotu umowy jest sprzeczna z dobrymi obyczajami oraz rażąco narusza interesy konsumentów. Słuchacz nie może zostać całkowicie pozbawiony możliwości zrezygnowania z uczestnictwa w kursie. Brak możliwości otrzymania wpłaconych pieniędzy jest nieadekwatny do ochrony kupca przed pochopnością decyzji i działań konsumenta. Takie postanowienie narusza także zasady współżycia społecznego, jak zaufanie stron, życzliwość, uczciwość. (...) W sytuacji, gdy rezygnacja z kursu jest podyktowana życiowym wydarzeniem losowym, postanowienie (...) rażąco narusza interes konsumenta”*.

Uznane przez Sąd postanowienie stosowane było przez przedsiębiorcę świadczącego usługi edukacyjne, a także odnosiło się do opłat wnoszonych za udział w kursie. W niniejszym przypadku zachodzi więc podobieństwo podmiotowe oraz przedmiotowe. Klauzula wpisana do rejestru była stosowana przez podmiot świadczący usługi edukacyjne. Politechnika Śląska także świadczy usługi tego rodzaju. Na mocy obu zapisów wyłączono możliwość otrzymania

przez konsumenta zwrotu uiszczonej opłaty w przypadku, gdy przedsiębiorca nie będzie świadczył swoich usług na rzecz konsumenta.

Jednocześnie należało uznać, iż przedmiotowa praktyka godzi w zbiorowe interesy konsumentów, gdyż wszyscy studenci zawierający z Politechniką Śląską umowy Nr SPD-.../R....../20., zostali związani kwestionowanym zapisem.

W związku z powyższym organ antymonopolowy uznał, że Politechnika Śląska naruszyła art. 23 a ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, do czego doszło w wyniku posługiwania się postanowieniem tożsamym z klauzulą wpisaną do rejestru niedozwolonych postanowień umownych, czym naruszono zbiorowe interesy konsumentów.

W toku niniejszego postępowania Politechnika Śląska zaproponowała wprowadzenie zmiany, na mocy której dopuszczalny będzie zwrot uiszczonych przez studenta opłat w przypadku, gdy jego rezygnacja wyniknie z szczególnych okoliczności np z: choroby uniemożliwiającej podjęcie lub kontynuację nauki, zmiany miejsca zamieszkania uniemożliwiającej podjęcie nauki, czy też jej kontynuację lub z pogorszenia warunków materialnych w związku z utratą źródła dochodu. Uczelnia poinformowała także, iż wzorzec umowy zawierający postanowienie o w/w treści zostanie wprowadzony do stosowania od 01. 10. 2005r.

Art. 23 f ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stanowi, że *„Jeżeli w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione – na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych we wniosku lub będących podstawą wszczęcia postępowania z urzędu – że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 23 a, a przedsiębiorca, któremu jest zarzucane naruszenie tego przepisu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć obowiązek wykonania tych zobowiązań”*. Na mocy w/w przepisu możliwe jest nałożenie na przedsiębiorcę obowiązku realizacji działań, do podjęcia jakich sam się zobowiązał. W związku z tym, że Politechnika Śląska zobowiązała się do wprowadzenia do wzorca umowy, który będzie stosowany przy zawieraniu umów o świadczenie usług edukacyjnych ze słuchaczami studiów podyplomowych począwszy od roku akademickiego 2005/2006, tj. od 01. 10. 2005r., zapisu, na mocy którego dopuszczalny będzie zwrot wniesionych przez studenta opłat, gdy zrezygnuje on z nauki w wyniku zaistniałych szczególnych okoliczności np. choroby, zmiany miejsca zamieszkania lub pogorszenia warunków materialnych w związku z utratą źródła dochodu, które uniemożliwią mu podjęcie lub kontynuację nauki, organ antymonopolowy zgodnie z dyspozycją art. 23 f ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nałożył na Politechnikę Śląską na mocy pkt I 1 sentencji niniejszej decyzji obowiązek wprowadzenia do umów z konsumentami zapisu, o jakim mowa powyżej.

2). Politechnika Śląska w § 6 wzorca umowy, stanowiącego załącznik nr 6 do „Zasad organizowania i prowadzenia studiów podyplomowych oraz studiów i kursów specjalnych w Politechnice Śląskiej” zawarła postanowienie o następującym brzmieniu: „Opłata za uczestnictwo w studiach/kursach nie podlega zwrotowi w przypadku skreślenia z listy studentów lub rezygnacji z uczestnictwa w studiach/kursie bez względu na jej przyczyny. (...)”. Wzór ten jest stosowany przy zawieraniu z konsumentami umów o świadczenie usług edukacyjnych, co zostało udowodnione poprzez przedstawienie przez Przedsiębiorcę umów faktycznie zawartych z konsumentami pobierającymi naukę w Uczelni w roku akademickim 2004/2005. W/w zapis różni się od postanowienia, o którym mowa w pkt. I 1 niniejszej decyzji określeniem rodzaju świadczenia, do jakiego zobowiązana będzie Uczelnia. Zarówno jednak w przypadku studiów, kursów specjalnych, jak i studiów podyplomowych chodzi o usługi edukacyjne. Przedmiotowe postanowienie jest tożsame zapisem o treści: *„Płatność za kurs: po dokonaniu wpłaty pieniądze nie ulegają zwrotowi”*, które zostało uznane przez Sąd za niedozwolone postanowienie umowne i na podstawie wyroku z 24. 06. 2003r. (sygn. akt XVII Amc 34/01) wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone pod numerem 78 dnia 14. 08. 2003r. Za uznanie obu klauzul za tożsame

przemawiają argumenty identyczne z przytoczonymi w uzasadnieniu do pkt. I 1 niniejszej Decyzji.

Stosując w obrocie z konsumentami w/w zapis Uczelnia dopuściła się naruszenia art.23 a ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, poprzez stosowanie praktyk godzących w zbiorowe interesy konsumentów polegających na posługiwaniu się postanowieniem wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479(45) Kodeksu postępowania cywilnego.

Z uwagi na fakt, że w toku niniejszego postępowania Politechnika Śląska zobowiązała się do wprowadzenia do wzoru umowy zawieranej ze słuchaczami studiów i kursów specjalnych, który będzie wykorzystywany przy zawieraniu umów o świadczenie usług edukacyjnych z konsumentami od roku akademickiego 2005/2006 tj. od 01. 10. 2005r., zapisu, na mocy którego możliwy będzie zwrot uiszczonych przez konsumentów opłat w przypadku, gdy ich rezygnacja z nauki będzie wynikać z choroby, zmiany miejsca zamieszkania lub pogorszenia warunków materialnych w związku z utratą źródła dochodu, które uniemożliwią podjęcie lub kontynuację nauki, na podstawie art. 23 f ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, organ antymonopolowy nałożył na przedsiębiorcę w pkt. I 2 sentencji niniejszej decyzji obowiązek podjęcia działań, do jakich Uczelnia zobowiązała się w toku niniejszego postępowania.

II.

Na podstawie art. 23 f ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów organ antymonopolowy nakłada na przedsiębiorcę obowiązek składania w wyznaczonym terminie informacji o stopniu realizacji obowiązku, jaki został na niego nałożony na mocy decyzji.

Politechnikę Śląską zobowiązano do złożenia w terminie dwóch miesięcy od otrzymania niniejszej decyzji informacji o sposobie realizacji nałożonego na nią obowiązku tj. na podstawie pkt. II 1 decyzji do przedstawienia zmienionych wzorców umownych oraz na mocy pkt. II 2 niniejszej decyzji do przekazania dokumentu, na mocy którego wzorce te zostaną przyjęte do stosowania od roku akademickiego 2005/2006.

III.

Zgodnie z art. 75 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów organ antymonopolowy rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. W myśl art. 72 ustawy, jeżeli postępowanie zostało wszczęte z urzędu i w jego wyniku organ antymonopolowy stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, zobowiązany jest ponieść koszty tego postępowania.

Postępowanie w sprawie stosowania przez Politechnikę Śląską w Gliwicach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostało wszczęte z urzędu. W wyniku tego postępowania organ antymonopolowy w punkcie I sentencji decyzji stwierdził naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Kosztami niniejszego postępowania dla organu antymonopolowego⁸ są wydatki związane z korespondencją pomiędzy organem antymonopolowym a przedsiębiorcą. W związku z powyższym organ antymonopolowy postanowił obciążyć Politechnikę Śląską kosztami postępowania w wysokości 45 zł (słownie: czterdzieści pięć złotych).

Koszty niniejszego postępowania przedsiębiorca obowiązany jest wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie w NBP o/o Warszawa Nr 51101010100078782231000000 **w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.**

Na postanowienie zawarte w punkcie III niniejszej decyzji, na podstawie art. 78 ust. 6 ustawy antymonopolowej w związku z 479(28) § 1 pkt 2 k.p.c. przysługuje zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach w terminie tygodnia od dnia doręczenia.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy antymonopolowej w związku z art. 479(28) § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach.

DYREKTOR DELEGATURY
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI
I KONSUMENTÓW W KATOWICACH

Alicja Kral